

A ...Törvényszék ... (...) ügyvéd által képviselt ... (.... szám alatti lakos) I. rendű, ... (...szám alatti lakos) II. rendű felpereseknek - ... (...) ügyvéd által képviselt ...Megyei Kórház ... alperes elleni kártérítés iránti perében, melyben az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében ... (...) ügyvéd által képviselt Allianz Hungaria Biztosító Zrt. beavatkozott, meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A ... Törvényszék kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű felperesnek 5.000.000,- (ötmillió) Ft-ot, a II. rendű felperesnek 1.000.000,- (egymillió) Ft-ot nem vagyoni kártérítés címén.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 15 napon belül 765.325,- (hétszázhatvanötezer-háromszázhuszonöt) Ft-ot háztartási kiegészítés többletráfordítás címén, s ezen összeg után 2011. április 6-tól a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot; továbbá 2013. május 1-től minden hónap 15-ig havi 17.202,- (tizenhétezer-kettőszázkettő) Ft járadékot;

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 15 napon belül 42.000,- (negyvenkétezer) Ft-ot kórházi látogatás címén, és ezen összeg után 2009. április 6-tól a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot;

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 15 napon belül 39.727,- (harminckilencezer-hétszázhuszonhét) Ft-ot gyógyászati segédeszköz vásárlása címén, és ebből 5.975,- (ötezer-kilencszázhetvenöt) Ft után 2009. június 29-től, 4.898,- (négyezer-nyolcszázkilencvennyolc) Ft után 2009. július 13-tól, 28.854,- (huszonnyolcezer-nyolcszázötvennégy) Ft után 2011. július 5-től a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot;

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 15 napon belül 19.500,- (tizenkilencezer-ötszáz) Ft-ot kulturális többletköltség címén, s ezen összeg után 2009. augusztus 21-től a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot;

Kötelezi a törvényszék az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 15 napon belül 75.609,- (hetvenötezer-hatszázkilenc) Ft-ot jövedelemkiesés címén, s ezen összeg után 2009. augusztus 21-től a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot.

Ezt meghaladóan a törvényszék a felperesek kereseti kérelmét elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 300.000,- (háromszázezer) Ft elsőfokú perköltséget.

A le nem rótt illetéket és az állam által előlegezett költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a ... Ítéltáblához címzetten, a... Törvényszéken kell négy példányban benyújtani.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a ... Ítélet a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indoklására irányul.

A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárt előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a Fővárosi Ítélet a fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az Ítélet előtti eljárás során a jogi képviselő kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék által megállapított tényállás szerint a felperesek házastársak, egy háztartásban élnek lakótelepi lakásukban nagykorú gyermekükkel.

I. rendű felperes a II. rendű felperes által működtetett vállalkozásban, virágboltban alkalmazottként virágkötőként tevékenykedett.

Az I. rendű felperes 1994. évtől rendszeresen járt mammográfiás szűrővizsgálatra az alperesi gyógyintézetbe figyelemmel arra, hogy a bal mellében csomót észlelt. Ez később cisztának bizonyult, amelyet leszívtak. 1999-ben I. rendű felperes újra csomót észlelt az emlőjében, amely szintén cisztának bizonyult. 2005. augusztus 18. napján I. r. felperes ismételtén megjelent az alperesi gyógyintézetben mammográfiás vizsgálat elvégzése céljából, amely során a bal oldali emlőben tömlős elváltozást, illetve mikromeszesedést találtak. Erre tekintettel feljegyzésre került, hogy az a 2003. március 21. napján készített filmmel összehasonlítva szaporodást mutat. A vélemény kifejtésére rendszeresített részben a mikromeszesedésnél kérdőjelesen megjegyezték, hogy az elváltozás patológiás (R. 4.) és az I. rendű felperest preoperatív emlő TEAM-ra kérték megjelenésre 2005. szeptember 6. napjára.

I. rendű felperes ezt követően 2005. szeptember 6. napján ismételtén megjelent az alperesi gyógyintézet Onkológiai Osztályon az emlő bizonytalan és ismeretlen viselkedésű daganata miatt, ahol a bal emlő laterális nagy kontroll felvétel elkészítését javasolták fél év elteltével, az ehhez szükséges beutalóval. I. rendű felperes a vizsgálaton 2006. április 24. napján jelent meg az alperesi gyógyintézetben. Az ambuláns kezelőlapon azt jegyezték fel, hogy a 2005. szeptember 1. napján elvégzett vizsgálatával összehasonlítva változást nem látnak és I. rendű felperest fél évvel későbbre kontroll-vizsgálatra rendelték vissza, amelyen 2006. november 10. napján jelent meg, azonban ekkor szintén nem találtak változást a korábbiakhoz képest. 2006. december 27. napján Uh-vizsgálat elvégzésére került sor, amelynek során a bal emlőben 4 óra irányában 7 mm-es szabályos cystát véleményeztek, egyéb kórosat nem jegyeztek fel. Ezt követően I. rendű felperes 2009. február 19. napján jelent meg alperesi gyógyintézetben mammográfia és Uh-vizsgálat elvégzése céljából... A mammográfia során adenoticus (mirigyes) emlőket találtak azzal, hogy a bal emlőben mediálisan, nagyobb részt a felső lebenyben 6,5 cm átmérőjű területen pontszerű, porszerű egy-egy fűszerű microcalcifikáció volt látható, mely a 2005-ös és 2006-os vizsgálatokhoz képest kiterjedtebb lett és egyes területeken be is sűrűsödött. Az elvégzett Uh-vizsgálat negatív eredményt adott.

A stereotexiás core biopsia vizsgálat alapján az emlő fibrosclerosisát állapították meg azzal, hogy a 2009. március 27. napján végzett ambuláns vizsgálat során emlőműtét elvégzésére tettek javaslatot.

I. rendű felperes 2009. április 24. napján jelent meg a Mamma Klinikán, ahol fizikális vizsgálat, mammográfia és Uh-vizsgálat elvégzésére került sor. A mammográfiás vizsgálat alkalmával mindkét oldalon adenoticus emlőszervezetet találtak, ezen vizsgálat alkalmával a baloldalon egy 3 cm átmérőjű területen 4-5 db egymással összefüggő apró sugaras képlet volt látható, amely a nagyított felvételeken is jól beazonosítható volt. Az elvégzett vizsgálatok alapján többgócú invazív tumor jelenlétét állapították meg a bal oldalon. I. rendű felperes 2009. május 6. napján ismételtén

megjelent alperesi gyógyintézetben azzal, hogy feljegyzésre került, hogy háziorvosától beutalót kapott a Mamma Klinikára.

I. rendű felperes 2009. június 2. napján került felvételre a ... Önkormányzat ...Kórháza ...Osztályára a bal emlő tumor eltávolítása céljából. A 2009. június 3. napján végrehajtott beavatkozás során a bal emlőt eltávolították és hónalji nyirokcsomó blockdissectiot végeztek, majd I. rendű felperest zavartalan postoperációs szakot követően otthonába bocsátották és onkológiai gondozásba irányították.

Az eltávolított emlő szövettani vizsgálata 2009. június 19. napján készült el, melynek során a metszetekben legalább 4 cm-es területet érintő rosszindulatú daganat jelenléte volt igazolható, amely kisebb-nagyobb, helyenként egymással összeolvadó gócban volt megfigyelhető, de számos kisebb góc is látható volt, a hónalji zsírszövetben mikroszkóposan 7 db nyirokcsomó volt látható, melyek közül 3 nyirokcsomó állományában volt megfigyelhető áttét. I. rendű felperes kezelése a ...Osztályán kemoterápiával, majd sugárterápiával folytatódott.

Felperes álláspontja szerint amennyiben az alperesi kórház alkalmazottai a szakmai szabályoknak és az elvárható gondosság elvének megfelelően járnak el - azaz a két radiológus konzultációja megtörténik, illetve további diagnosztikus vizsgálatokra kerül sor, lett volna esély arra, hogy

I. rendű felperesnél a rosszindulatú elváltozást követően felismerjék, kezeljék, mely által esélyt kapott volna egy kisebb beavatkozással járó emlőműtét elvégzésére.

Felperések módosított kártérítési igényüket az alábbiak szerint terjesztették elő:

Nem vagyoni kártérítés címén az alperest I. rendű felperes javára 7.000.000.-forint, II. rendű felperes javára pedig 3.000.000.-forint összegben kérték kötelezni és ezen összegek után

2009. június 3. napjától késedelmi kamat fizetésre való kötelezést is indítványoztak. A vagyoni károkat illetően háztartási kisegítés jogcímén terjesztettek elő kárigényt, mégpedig 2009. június 9-től 2010. január 31. napjáig napi 2 óra, ezt követően pedig a jövőre vonatkozóan is napi 1 óra háztartási kisegítési szükséglet figyelembevételével havi 17.202.-forint összegben. Kórházi látogatás jogcímén 42.000.-forint megfizetésére kérték kötelezni az alperest késedelmi kamat megállapítása mellett, gyógyászati segédeszköz beszerzése jogcímén, mindösszesen változó időpontban megjelölt késedelmi kamat fizetési kötelezettséggel együtt 39.727.-forint összegben. Kulturális többletköltség címén 19.500.-forint és késedelmi kamatai megfizetésére, míg jövedelemkiesés címén az I. rendű felperes javára 75.609.-forint összeg és 2009. augusztus 21. napjától késedelmi kamat megfizetésére kérték kötelezni az alperest.

A felperések a nem vagyoni kártérítés alapjául a személyhez fűződő jogok sérelmére hivatkoztak, ennek keretében kifejtették, hogy I. rendű felperes a sebészeti beavatkozás eredményeként női mivoltában csorbát szenvedett, amely fizikális állapotában és megjelenésén túlmenően lelkileg és pszichésen is megviseli őt, a történeteket kiheverni és véglegesen feldolgozni nagy valószínűséggel sohasem fogja, amelynek következtében egész életmódja, élethez való hozzáállása - így különösen személyes kapcsolatai és az ezekre való nyitottsága - gyökeresen megváltozott, önbizalma jelentősen csökkent és ezek a lelki folyamatok irreverzibilisek. Az elhúzódó és egész szervezetére súlyos megterheléssel járó kemoterápiás - és sugárkezelés tünetei - ideértve hajhullását is - szintén megviselték őt és igen nehezen tette túl magát ezeken mind fizikálisan, mind lelkileg. Az előbbieken kifejtett testi és lelki folyamatok II. rendű alperesre is jelentős hatással bírtak.

A felperések a vagyoni kártérítési igényük jogcímeiként a Ptk. 355. § (1), (2), valamint (4) bekezdését jelölték meg. A vagyoni kártérítés alapjaként pedig I. rendű felperes egészségkárosodás folytán felmerülő többletkiadások (utazás, páróka többletköltsége), illetve

I. rendű felperes vonatkozásában a keletkezett jövedelemkiesés, mint elmaradt haszon képezte.

Alperesi kórház, valamint az alperesi beavatkozó a kereseti kérelem elutasítását indítványozták az alábbiakra figyelemmel.

A felperesek a „mammográfiás emlőszűrési albizottság 2001. november 16. napján megjelent protokollja” egyes előírásai megsértését állították mivel az orvosi dokumentációban a felperes mammográfiái leletének két radiológus egymástól függetlenül történt ellenőrzésére nem került sor, a két vonatkozó aláírás hiányában. Alperes csatolta az I. rendű felperes mammográfiás szűrővizsgálati adatlapját, amelynek hátoldalán megtalálható a két radiológus aláírása. Ezzel összefüggésben az alperes kifejtette, hogy a 2006. évi vizsgálatokra vonatkozóan téves az a felperesi hivatkozás, hogy a szűréssel kiemelt betegkövetésre visszahívott páciensek esetében is a mammográfiás feltételeket két radiológusnak kell egymástól függetlenül értékelni, véleményezni, aláírni, a hivatkozott protokoll ilyen előírást nem tartalmaz.

Alperes álláspontja szerint I. rendű felperes vizsgálati eredményei 2006. év végéig semmiképpen sem indokolták emlőműtét javaslatát, s azt követően I. rendű felperes nem jelent meg mammográfiái vizsgálaton, következésképpen nem állapítható meg annak időpontja, hogy a betegség mikor kezdett lényegesen előrehaladni (progrediálni). Ezzel összefüggésben az alperes kifejtette, hogy a rendkívül dinamikus fejlődő betegség esetén nem lehet megmondani azt az időpontot, amikor kisebb emlőműtéttel a daganatos sejtek eltávolíthatók lettek volna.

Az alperes kitért arra is, hogy a 2006. évvel bezáruló vizsgálatok stagnáló állapotot mutatnak, amelyek nem indokolták sem biopszia, sem pedig sebészi beavatkozás felvetését. I. rendű felperesnél a mutatott elváltozások nem utaltak malignitásra, a megelőző évek alatt alapvetően stagnáló állapot volt észlelhető, így alperes helyesen döntött.

Az alperes álláspontja szerint egyértelmű, hogy a 2009. februári vizsgálat eredményéig I. rendű felperesnél nem volt szükség az elvégzettekén túli egyéb, a kifogásolt drasztikus vizsgálat elvégzésére, műtėti javaslatra. A 2003-2006. közötti vizsgálatok csak kismértékű meszesedést, lényegében stagnáló állapotot mutattak és ezt követően I. rendű felperes nem jelent meg a vizsgálatokon. Nem lehet megítélni továbbá, hogy 2006 óta mikor, milyen dinamikával alakult I. rendű felperes betegsége, mikor lehetett volna kisebb beavatkozással gyógyítani, de tényként állítja, hogy az alperesnél végzett core biopszia sem mutatott malignitást.

Alperes végül hivatkozott arra is, hogy a felperesek keresetüket 2011. áprilisában nyújtották be, ezt megelőzően kifogást, igényt az alperes által végzett mammográfiái kezeléssel kapcsolatban nem jelentettek be. Amennyiben a keresetben megjelölt mulasztások tényleg felróhatóak, kárhoz vezető mulasztások, akkor azok már 2000. decemberében és 2003-ban is fennálltak és az elévülés vizsgálata során ezeket már értékelni kell. A kereset alapját képező mulasztások esetén a felperesek kereseti kérelme - mivel a mulasztások 2000-ben, 2003-ban és 2005. évben már megtörténtek a kereset logikája szerint - elévült. Tekintettel arra, hogy a 2006. évi vizsgálatok a 2005. augusztusi vizsgálat eredményéhez képest változást nem mutattak és a keresetben foglalt mulasztás, a kárhoz vezető, felróható alperesi mulasztás a kárigény elévülése (objektív) 2005. szeptember 6-ával megkezdődött és a felperesek követelése 2010. szeptember 6. napjával elévült. I. rendű felperesnél 2009. június 3-án emlőműtétet végeztek és a kártérítési igény bejelentéséhez teljes körű információval rendelkeztek, így a még 2010. szeptember 6-ig nyitva álló elévülési időn belül jelenthették volna be a kárigényüket, következésképpen a felperesek 2011. áprilisában benyújtott keresete az alperes szerint elévült.

Alperes a felperesek módosított kereseti kérelmére érdemben akként nyilatkozott, hogy a nem vagyoni kártérítés iránti igényt I. rendű felperes esetén 3.000.000.- forint, II. rendű felperes esetén

pedig 1.000.000.- forint összegben tartja reálisnak, míg a nem vagyoni kár tekintetében az alperes kizárólag a háztartási kisegítés kérdésével foglalkozott, az egyéb jogcímen előterjesztett igények kisebb összege miatt. E vonatkozásban pedig előadta, hogy a 2009. december 31. napjáig terjedő időre nem tartja eltúlzottnak a háztartási kisegítés iránti kereseti kérelmet, azt követően viszont megalapozatlannak tartja.

A felperesek 2011. június 10. napján benyújtott beadványukban észrevételezték az alperesi ellenkérelmet, valamint bizonyítási indítványt terjesztettek elő. Ebben kifejtésre került, hogy az alperes azon állítása, miszerint az általa becsatolt mammográfiás szűrővizsgálati adatlapon két radiológus egyező értékelése, aláírása található, nem fedti a valóságot, a becsatolt irat alapján az alperes állítása iratellenes. A felperesek kifejtették továbbá, hogy a vonatkozó dokumentumon nem csak az aláírások, hanem a dátum is hiányzik, ekként pedig az adatlap kiállításának időpontja sem igazolható. Az alperes által csatolt adatlap nem alkalmas a keresetlevélben foglalt azon állítások cáfolatára, hogy a nevezett vizsgálatok vonatkozásában a két radiológus konzultációja megtörtént. Felperesek jelezték azt is, hogy a 2009. január 23. napján kelt jegyzőkönyv nem igazolja, hogy 2005. és 2006. évben is megfelelő módon zajlott alperes tevékenysége. Megalapozatlannak tekintették továbbá azon alperesi hivatkozást is, miszerint felperesek által hivatkozott protokoll melléklete alapján nem volt ok a biopszia elvégzésére, ugyanis az R4-es lelet, amely a rosszindulatú daganat gyanúját vetette fel, egyértelmű indokát képezte a szakirodalmi tételek alapján az észlelt elváltozás szövettani vizsgálatának. Felperesek ugyanakkor egyetértettek azon alperesi hivatkozással, miszerint az alperesi intézetben 2007. évig nem volt elérhető core biopszia, azonban felhívták a figyelmet arra, hogy ebben az esetben a szakmai szabályoknak és az elvárható gondosság elvének az felelt volna meg, ha az alperes I. rendű felperest magasabb szintű szakellátásra, illetve olyan gyógyintézetbe utalja be, ahol a nevezett és indokolt vizsgálat elvégezhető, következésképpen nem elegendő az alperes felróhatóság alóli kimentéséhez. Felperesek kifejtik továbbá, hogy nem vitatott, miszerint az elváltozás nem jelentett bizonyosan igazolt tumoros folyamatot, ugyanakkor éppen a folyamat jellegének tisztázása okán lett volna szükséges és indokolt a szakmai szabályoknak és az elvárható gondosság elvének megfelelően a szövettani vizsgálat elvégzése. Felperes továbbá az elévülési kifogás tekintetében az alperesi hivatkozás megalapozatlanságára hivatkozott, figyelemmel arra, hogy az a kártérítésre vonatkozó jogszabályok téves interpretációján alapszik.

A törvényszéknek elsődlegesen az alperes elévülési kifogása vonatkozásában kellett állást foglalnia. A törvényszék az alperes elévülési kifogása tekintetében megállapítja, hogy a felperesek vonatkozásában a károsodás időpontjának az emlő eltávolítása tekinthető és nem az ezt megelőző vizsgálatoknak az elvégzése, az alperesi mulasztások, tekintettel arra, hogy a felperesek kereseti kérelme nem azon alapul, hogy a felperesek mulasztásai folytán alakult ki az I. rendű felperes rákos megbetegedése, hanem az emlő eltávolítása, mint kár bekövetkeztét hozták összefüggésben az alperes alkalmazottai által vétett szakmai hibákkal.

A Ptk. 360. § (1) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.

A Ptk. 324. § (1) bekezdése 5 éves elévülési időről beszél akként, hogy a Ptk. 326. § (1) bekezdése az elévülés kezdetének a követelés esedékességét határozza meg, mely jelen esetben a Ptk. 360. § (1) bekezdése szerinti károsodás bekövetkezte, azaz I. rendű felperes emlőjének eltávolítása.

Mindebből következően az alperes által előterjesztett elévülési kifogás alaptalan.

Ami a kereseti kérelem érdemi részét illeti, a törvényszék a bizonyítási eljárás során igazságügyi orvosszakértői, pszichológus szakértői véleményt szerzett be, továbbá tanúmeghallgatásokra került

sor és mindezekre tekintettel megállapította, hogy felperesek kereseti kérelme nagyjából az alábbiak szerint helytálló.

Az orvosszakértői vélemény megállapítása szerint a 2005. augusztus 15-én készült alpmammográfián a meszesedésen kívül egy aszimmetrikus helyzetű elváltozás is látható, amely egyébként felismerésre került. Ebben a régióban az ultrahang alapján „csaknem cisztózus” képletet találtak, amely arra utal, hogy echogenitása fokozottabb lehetett, így mintavétel innen is indokolt lett volna. A 2005. augusztus 25-én készült mammográfián a mérszemescsék elrendeződése miatt annak ellenére, hogy állítólag mennyiségi növekedést nem mutattak, az ún. cito-pathológiai diagnózis céljából a mintavétel indokolt volt. Ha a mintavétel sikeres és rosszindulatú sejteket, vagy szövethengert nyernek, ennek kimutatása lehetséges lett volna. Amennyiben a folyamat akkor még kevésbé kiterjedt volt, úgy lehetséges, hogy kisebb beavatkozás is elég lett volna. Abban az esetben, ha 2005-ben kimutatják a rosszindulatúságot, amely csak olyan kis területet érint, hogy emlőt megtartó műtét végezhető és ha hónalji nyirokcsomóba való terjedés sem igazolódott volna, a műtét kiterjesztése is kisebb lehetett volna. A szakértői vélemény a perbeli esetben arra a következtetésre jutott, hogy kisebb kockázatot jelentett volna az aspirációs citológia vizsgálatnak és a szövethenger mintavételnek az elvégzése, mint a diagnózis lehetőségének elmulasztása, elhalasztása a későbbi kontrollokkal. A szakértői vélemény arra is kitért, hogy a 2006. április 24-i és november 10-i mammográfiás vizsgálatok nem szűrővizsgálatok voltak, így azokban az esetekben nem érvényes az ún. kettős radiológus részvételének követelménye. Az igazságügyi szakértő véleményében azt is hangsúlyozta, hogy az a tény, miszerint a leletben megnevezésre került a malignitás lehetőségét magában hordozó elváltozás mammográfiás megjelenése, valamint a mikroszemesedés számbeli szaporodása nem figyelhető meg, nem zárja ki az elváltozásnak a rosszindulatú voltát, a konkrét ügyben is hivatkozott „duktális in situ rák” 3-10 év alatt 25-27 %-ban invazív rákká alakul, növekedése nem egyenletes, nem kiszámítható.

A 2009-ben végzett mammográfiás vizsgálat már a betegség komoly előrehaladását mutatta, ennek ellenére nem zárható ki biztosan, hogy a 2006-os mammográfiás képek alapján biztosan nem kellett volna az egész emlő eltávolítását elvégezni. Amennyiben 2006. novemberét követő félév múlva megtörténik a komplex kivizsgálás, lehetséges, hogy felismerésre kerül a malignus folyamat, ebben az esetben pedig elképzelhető, hogy kisebb beavatkozás is elég lett volna. A szakvélemény továbbá kitért arra is, hogy 2005-ben készült felvételeken látható mikromeszesedés bár nem egyértelműen utal rosszindulatúságra, de mindenképpen gyanúsnak tekinthető, ezért további vizsgálata, szövettani diagnózis elérése lett volna indokolt. A felvételek alapján megállapítható, hogy a mintavétel már 2005-ben indokolt lett volna, ennek elérhetetlensége alapján sebész biopszia is szóba jöhetett volna. Alperesnek tehát nem a biztos malignitást, hanem a malignitás lehetőségét kellett volna felismerni, és ennek megfelelően bizonyítani vagy kizárni azt.

A pszichológus szakértői vélemény I. rendű felperes vonatkozásában megállapította, hogy kapcsolatai alacsony hőfokúak, viselkedését vágyai, kudarcai jelentősen determinálják, sok benne a fel nem dolgozott feszültség, indulat, ami nyugtalan magatartást eredményezhet, viselkedésében nem agresszív, éretlenebb indulatkezelés jellemzi, indulata mélyen elfojtott, kirobbanása a jövőben nem zárható ki. A nemi élethez való viszonyát a kellemetlenség, undor jellemzi. Szomatikus zavarral küzdő, ingerlékeny, türelmetlen személy, akinél a testi panaszok dominálnak, azonban társas kapcsolatai sem problémamentesek. Úgy érzi, hogy a traumatikus élménnyel egyáltalán nem tudott megbirkózni, a traumatikus esemény, illetve következménye valószínűleg akarata ellenére is gyakran jut eszébe.

II. rendű alperes vonatkozásában megállapításra került, hogy terhelt helyzetben alkalmazkodási problémák fordulhatnak elő, amelynek hátterében a sok fel nem dolgozott feszültség áll, ez

magatartásában nyugtalanságot eredményez. Szeretetre vágyik, változatos érdeklődéséhez képest kapcsolatai szegényesebbek, szexuális élete erősen frusztrált, amihez feszültség társul. Önbizalma gyengébb, óvatos, a felelősséget inkább hárító típus. Hajlamos a pesszimizmusra, aggodalmaskodásra, bizonytalan, elismerésre vágyik, kapcsolataiban alárendelődő. A megállapított diszkomfortérzésének hátterében minden bizonnyal családi-, és szexuális konfliktus húzódik meg. A vélemény kiemeli továbbá, hogy az ilyen típusú személynél a pszichés egyensúlyvesztés elsődlegesen depressziós állapotban nyilvánul meg. A traumát okozó eseményre való rá gondolás erősen felizgatja, úgy érzi, hogy kevésbé tudott megbirkózni az eddig történetek okozta traumával. A traumatikus esemény, annak következményei, akarata ellenére is gyakran jut eszébe, bár úgy értékeli, hogy tesz némi erőfeszítést arra, hogy távol tartsa magát az azt felidéző helyzetektől.

Az igazságügyi orvosszakértő véleménye a háztartási kisegítés tekintetében továbbá megállapította, hogy 2009. január 9 - 2010. január 31. között napi kettő órában a könnyű, közepesen nehéz és a nehéz munkák vonatkozásában a háztartási kisegítés szükséges és indokolt volt. 2010. február 7-től folyamatosan (járulék formájában) napi egy órában a nehéz munkák vonatkozásában a háztartási kisegítő indokolt.

A meghallgatott tanúk, I. rendű felperes testvére, felperesek gyermeke, előadták, miszerint I. rendű felperes sértődékenyebbé vált, I. rendű felperes kezelése során a haja kihullott, parókat kellett viselnie, a családi rendezvényeken a felperesi család nem vett részt. I. rendű felperes minden napja a mai napig feszültséggel indul, amit a beavatkozást követő fogytékosság indukál.

A törvényszék a kereseti kérelem és ellenkérelem, a rendelkezésre álló bizonyítékok, a felek előadásai alapján a rendelkező részben foglaltakat az alábbiakban kifejtettékre alapítja:

A szakértői véleményben foglaltak alapján egyértelmű, hogy a 2006-os vizsgálati adatok értelmében az alperest a betegség jóval részletesebb feltárásának kötelezettsége is terhelte volna, amelynek elmulasztása végső soron kauzális viszonyt mutat a végső eredménnyel, I. rendű felperes emlőelvéseivel.

Ezzel összefüggésben hívja fel a törvényszék a figyelmet arra, hogy a Ptk. 339. § (1) bekezdése rendelkezik az általános kártérítési felelősségi szabályokról. Ezen rendelkezés alapján a felelősségi alakzatnak négy immanens eleme van: a kár, a kauzalitás, a jogellenesség és a felróhatóság. Az ügy konkrét körülményei vonatkozásában egyértelműen megállapítható, hogy felpereseknek vagyoni és nem vagyoni kára keletkezett, amely ok-okozati viszonyban áll alperes tevékenységével, mulasztásával. A bírói gyakorlat a jogellenességet csak abban az esetben vizsgálja, ha mulasztásról van szó. A mulasztás abban az esetben jelent jogellenességet, ha az aktív magatartás kifejtése szerződés vagy jogszabály alapján a mulasztónak kötelessége lett volna [erről l. pl.: BH2000. 445]. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 129. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a vizsgálati módszerek megválasztásának alapvető feltételét képezi az, hogy a beavatkozás kockázata kisebb legyen az alkalmazás elmaradásával járó kockázatnál, illetőleg a kockázat vállalására alapos ok legyen. Jelen ügyben az alperes által észlelt elváltozás korai felismerése a beteg túlélésének esélyeit növelte volna és a kezelés kevésbé drasztikus formáját tette volna lehetővé azzal, hogy a szövettani vizsgálatnak életre-egészségre gyakorolt negatív hatása, kockázata minimális. Tekintettel tehát a szövettani vizsgálat csekély kockázatára és az észlelt elváltozás jelentős veszélyeire is, indokolt lett volna az alperes részéről a szövettani vizsgálat elvégzése.

A szakmai szabályoknak és az elvárható gondosság elvének megfelelően, figyelemmel az I. rendű felperesnél jelentkező radiológiai elváltozásokra és az R4-es leletre, szükséges és indokolt lett volna szövettani vizsgálat elvégzése - ezt erősíti meg a szakértői vélemény is - a folyamat jellegének a tisztázása céljából, különös tekintettel arra, hogy a 2000-es állapothoz képest a 2003. évi és a 2005. évi lelet is szaporodást mutatott.

A konkrét ügy körülményei vonatkozásában a törvényszék azt is megállapítja, hogy az alperes nem úgy járt el, ahogyan az az adott helyzetben elvárható lett volna, így magatartása felróhatónak tekinthető.

Ami a kereseti kérelem összecszerúségét illeti, a nem vagyoni kártérítés vonatkozásában a bíróság az alábbiakat mérlegelte.

I. rendű felperes lelki, pszichés állapotára rendkívül hátrányos hatással volt az, hogy az alperes által nem megfelelően kivizsgált, kezelt emlő elváltozás után bal mellében rosszindulatú daganatot diagnosztizáltak, amely okán bal mellét komoly műtéttel el kellett távolítani. Mindezen lelki és testi folyamatok II. rendű felperesre is hatással voltak, I. rendű felperes ugyanis párjától visszahúzódott, elutasítónak vált, hiszen elfogadhatatlannak érezte magát.

I. rendű felperes testképe következképpen párja, II. rendű felperes elutasítását eredményezte, amelynek okán kapcsolatukban súlyos problémák jelentkeztek. Mind I. rendű, mind II. rendű felperes társasági életére, mindennapi szociális kapcsolataira jelentős befolyást gyakorolt az I. rendű felperesnél kialakult súlyos testképzavar. Tekintettel arra, hogy I. rendű felperes visszahúzódónak vált, baráti és családi kapcsolatait majdnem teljesen megszakította. II. rendű felperessel közösen sem akart és tudott közösségi életét élni, amely súlyos konfliktusokat eredményezett közöttük.

A törvényszék a nem vagyoni kártérítés vonatkozásában, a tanúvallomások, a felek előadásai, a kereset és az ellenkérelem illetőleg a szakértői vélemények alapján megállapította, hogy az annak alapjául szolgáló személyhez fűződő jogsértés releváns, a felperesek kártérítési igénye megalapozott.

A Ptk. 355. § (1) bekezdése szerinti nemvagyoni kártérítés intézménye arra szolgál, hogy a károsultaknál a személyiségi jogi sérelem következtében bekövetkezett hátrányt életminőségükben beállt negatív irányú változást másnemű előny, pénznyújtásával kísérelje meg kompenzálni. A nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása sosem egzakt módon, hanem bírói mérlegeléssel, az eset összes körülményeinek figyelembevételével történhet, s ezen belül figyelemmel kell lenni a károsultat ért nem vagyoni sérelem jellegére, súlyosságára és arra, hogy a károkozó magatartás folytán hogyan változtak a károsult életkörülményei.

Vizsgálni kell a károk ár és értékviszonyokat, valamint a bíróság gyakorlat által hasonló esetekben alkalmazott kártérítési összegek nagyságrendjét is.

Mindezeket értékelve és mérlegelve a törvényszék az ítélet meghozatalakor ár- és értékviszonyokat figyelembe véve I. rendű felperes vonatkozásában 5.000.000.-forint, míg II. rendű felperes vonatkozásában 1.000.000.- forint összegben határozta meg a nem vagyoni kártérítés összegét.

Minderre tekintettel késedelmi kamat megfizetéséről nem rendelkezett, az erre vonatkozó kereseti kérelmet elutasította.

Ami a vagyoni kártérítési igényeket illeti, az alperest a felpereseket ért vagyoni károkért kártérítési felelősség terheli a Ptk. 355. § (1) illetőleg (4) bekezdése szerinti vagyoni károkra kiterjedően.

A Ptk. 355. §-ban foglalt rendelkezések, melyhez kapcsolódnak a Ptk. 360. § 1) (2) bekezdései, valamint a Ptk. 301. §-ában írt szabályok, azt a célt szolgálják, hogy a károsult olyan helyzetbe kerüljön, mint amilyen helyzetben akkor lett volna, hogy ha a károsodás nem következik be.

E vonatkozásban a törvényszék az egyes vagyoni károk részletes indokolásától, illetve az e

vonatkozásban meghozott döntés alátámasztásától eltekint arra tekintettel, hogy alperesi részről az egyik vagyoni kérelem, nevezetesen a háztartási kiegészítés többletáfordítás kivételével az összegek alacsony voltára tekintettel határozott ellenkérelem előterjesztésére nem került sor. Az e vonatkozásban előterjesztett kártérítési igényeket összszegszerűségében nem tartotta eltúlzottnak. Ami a háztartási kisegítés összszegszerűségét illeti, a törvényszék egyrészt a felperesek, valamint a meghallgatott tanúk nyilatkozataiból, valamint a beszerzett orvosszakértői vélemény megállapításából indult ki, amely orvosszakértői vélemény a jövőre vonatkozóan is a napi egy óra háztartási kisegítés igénybevételét az I. rendű felperes egészségi állapotára tekintettel indokoltnak tartotta.

Az alperes az összszegszerűséget e körben sem vitatta, csupán az indokoltságot kérdőjelezte meg.

A törvényszék a fentiekre tekintettel tartotta alaposnak felperesek kereseti kérelmét, egyebekben pedig elutasította.

A perköltség vonatkozásában a törvényszék azt állapította meg, hogy a felperesek mintegy 64 %-ban lettek pernyertesek, így a Pp. 78. § (1), illetve 85. § (1) bekezdése alapján a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM. számú rendelet 3. §-ban foglaltak szerint kötelezte az alperest a felperesek javára egyetemlegesen 300.000.-forint összegű elsőfokú perköltség teljesítésére.

A felperesek személyes költségmentességére, az alperes illetékmentességére tekintettel a le nem rótt illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a Pp. 233. § (1) bekezdése alapján van helye fellebbezésnek.

..., 2013. május 16.

...sk.
eljáró bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

A ...Törvényszék a ...(...) ügyvéd által képviselt ...(...) szám alatti lakos) I. rendű, ... (...) szám alatti lakos) II. rendű felpereseknek - a ... (...) ügyvéd által képviselt Szent Lázár Megyei Kórház ... alperes elleni kártérítés iránti perében, mely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében... (...) ügyvéd által képviselt Allianz Hungária Biztosító Zrt.... beavatkozott, meghozta az alábbi

k i e g é s z í t ő í t é l e t e t :

A ... Törvényszék a 47. sorszámú ítéletét az alábbiak szerint egészíti ki:

A törvényszék megállapítja, hogy a 47. sorszámú ítéletének az alperest háztartási kiegészítés többletráfordítás címén kötelező rendelkezése előzetesen végrehajtható.

Az ítélet kiegészítése iránti kérelmet egyebekben elutasítja.

A kiegészítő ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a ...Ítéletábrához címzetten a...Törvényszéken kell 4 példányban benyújtani.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ... Ítéletábra a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha ez kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indoklására irányul.

A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárt előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ... Ítéletábra fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az Ítéletábra előtti eljárás során a jogi képviselő kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék 47. sorszám alatt meghozott ítéletével bírálta el a felperesek által benyújtott kereseti kérelmet, mely alapján kötelezte az alperest a felperesek javára nem vagyoni kártérítés teljesítésére, továbbá a felperesek javára egyetemlegesen háztartási kiegészítés többletráfordítás címén egyrészt lejárt, másrészt folyamatos járadék megfizetésére, továbbá egyéb vagyoni kártérítésre, így kórházi látogatás címén, gyógyászati segédeszköz vásárlása címén, továbbá kulturális többletköltség címén fizetendő összeg vonatkozásában.

A törvényszék egyebekben a felperesek kereseti kérelmét elutasította.

A törvényszék ítélete ellen a felperesek egyrészt fellebbezést, másrészt az ítélet kiegészítése iránti kérelmet terjesztettek elő.

Felperesek az ítélet kiegészítése iránti kérelmükben a Pp. 231. § a.), illetve d.) pontja alapján kérték az ítéletnek a háztartási kisegítés, kórházi látogatás címén, kulturális többletköltség címén, továbbá jövedelemvesztés címén alpereseket kötelező meghatározott összegek megfizetésére vonatkozó rendelkezés előzetesen végrehajthatóvá nyilvánítását. Az alperes az előzetesen végrehajthatóvá nyilvánítást a háztartási kisegítés címén meghatározott összeg vonatkozásában a 2013. május 1-től meghatározott járadék vonatkozásában nem ellenezte, egyebekben annak elutasítását kérte, egyrészt álláspontja szerint a lejárt összegre vonatkozóan nem lehet az előzetesen végrehajthatóságról rendelkezni, egyéb vonatkozásban pedig nem járadék jellegű igényről van szó, illetve hivatkozott arra is, hogy a kereseti kérelem elutasítását kérte, s az a tény, hogy konkrét ellenkérelme az egyes tételek vonatkozásában nem volt, nem jelenti azt, hogy a felperesi kereseti kérelmet a vagyoni kártérítési részek vonatkozásában elismerte volna.

A Pp. 225. § (1) bekezdése értelmében az ítélet kiegészítését annak közlésétől számított 15 nap alatt bármelyik fél kérheti, ha a bíróság az ítélet előzetes végrehajthatósága felől, habár annak helye lett volna, nem rendelkezett.

A Pp. 231. § a.) pontja értelmében fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtnak kell nyilvánítani a tartásdíjban, járadékban és más hasonló célú időszakos szolgáltatásban marasztaló ítéletet, továbbá a d.) pont szerint az alperes által elismert követelésben marasztaló ítéletet.

A törvényszék álláspontja szerint az ítéletnek a járadékként meghatározott háztartási kiegészítés többletráfordítás címén meghatározott követelésről rendelkező része az, amely a törvényi feltételeknek megfelel és ebben az esetben az előzetes végrehajthatóság a lejárt és a jövőben lejárt járadékokra is egyaránt vonatkozik. Az egyéb vagyoni kártérítésekkel kapcsolatban azonban a törvényszék álláspontja az, hogy azok nem járadék jellegű követelések a felperesek részéről, a törvényszék azok vonatkozásában a felmerült költségek igazolása alapján döntött az egyösszegű teljesítésről. Ami a felpereseknek a 231. § d.) pontra történő hivatkozását illeti, szintén nem alapos, tekintettel arra, hogy az a tény, miszerint az alperes részletesen érdemben ezekkel a kártérítési elemekkel nem foglalkozott, nem jelenti a követelés elismerését, figyelemmel arra is, hogy az alperesi álláspont az eljárás során a kereseti kérelem elutasítása volt, hiszen magát a jogalapot is vitatta.

Mindezekre tekintettel a törvényszék a rendelkező résznek megfelelően határozott azzal, hogy az egyéb vonatkozásban előterjesztett ítélet kiegészítése iránti kérelmet elutasította.

A kiegészítő ítélet elleni fellebbezési lehetőség a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2013. szeptember 24.

... sk.
eljáró bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

Z á r a d é k:

A kiegészítő ítélet 2013. október 16. napján jogerős és végrehajtható.

..., 2013. október 24. napján

D... sk.
eljáró bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő